

Så fik vi også at vide, at der ikke var afgivet nogen børn til adoption til nogen af de lande, der er nævnt i beslutningsforslaget. Her vil jeg gerne oplyse – og det vil blive afgivet som et dokument til Retsudvalget – at der i Belgien er foretaget én fremmedadoption af et barn fra USA, og den sag vil selvfølgelig blive overgivet til Retsudvalgets videre behandling. Dertil kommer selvfølgelig, at der i Storbritannien er foretaget den her lange række af indenlandske adoptioner. Man må ikke lade sig forvilde af ordet fremmedadoption, det handler jo ikke om den debat om fremmede mennesker fra andre lande, som vi nogle gange har. Det er jo bare børn, der ikke er ens egne, og dermed er der også tale om danske børn og ikke kun om børn fra andre lande.

Så var både justitsministeren og den konservative ordfører, fru Vivi Kier, inde på, at der her var tale om en opdeling i gode og onde mennesker. Altså, den opdeling vil jeg i hvert fald gerne tage afstand fra. Jeg hørte den så i øvrigt også kun fra de to konservative repræsentanter og fra hr. Jesper Langballe – ikke fra andre. Så jeg synes, at vi skal holde os fra at dele folk op i gode og onde.

Til gengæld synes jeg også, man skal passe meget på, at man ikke kommer til at tage barnet som gidsel for sine argumenter. For hvad er det egentlig, det her forslag handler om? Først og fremmest handler det jo om, at der skal være så mange potentielt gode forældre som muligt for de børn, der mangler et hjem – så mange som muligt. Jo flere, der har mulighed for at blive godkendt, jo bedre forældre kan vi give børnene, og jo bedre forældre er der til de børn. Det her handler altså om at finde gode forældre.

Så har der været en lang diskussion om, hvorvidt homoseksuelle kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle. Der er undersøgelser fra de nordiske lande, Sverige og Norge, der viser, at homoseksuelle kan give lige præcis den samme omsorg og den samme tryghed som heteroseksuelle og kan give gode opvækstbetingelser for børn. Der er endda en af undersøgelserne, der antyder, at det ligefrem i sidste ende kan resultere i, at børnenes slutresultat kan ende bedre. Det vil jeg afholde mig fra at gå dybere ind i, for det er sådan set ikke det relevante. Det relevante er, at børnene kan få en god og tryk opvækst.

Kl. 15:37

Dernæst handler det selvfølgelig om ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle.

Jeg vil godt understrege, at grunden til, at homoseksuelle par i registreret partnerskab ikke kan adoptere i dag, ikke er, at der er en naturkraft, der har bestemt det, men fordi Folketinget har bestemt det. Dengang for 19 år siden, da Danmark blev det første land i verden, der indførte registreret partnerskab, besluttede man, at der skulle være en undtagelse på det her område. Det er altså Folketinget og hverken naturen eller Vorherre, der har besluttet det.

Hvad er det, børn har brug for? Børn har brug for tryghed, og børn har brug for kærlighed. Det er vi helt klar på at man nu kan få fra heteroseksuelle par, fra homoseksuelle par og fra enlige forældre. Spørgsmålet er så, om det giver problemer for de heteroseksuelle par, at også homoseksuelle har mulighed for at søge adgang til adoption. Der har man undersøgt i Sverige ikke alene en, men to gange, og begge gange er man kommet frem til, at det ikke giver problemer i forhold til at få børn til heteroseksuelle par i Sverige. Det er ikke haft en negativ effekt. Det har man konkluderet to gange, senest i en rapport fra februar 2008.

Der er også den ting, at børn allerede i dag vokser op i homoseksuelle familier i Danmark. Det gør der jo, fordi der også bliver lavet børn efter den naturlige metode, om jeg så må sige, og at man jo ikke kan have nogen garanti for, hverken at forældrene senere går fra at være heteroseksuelle til at være homoseksuelle, eller at de egentlig var homoseksuelle på det tidspunkt, hvor barnet blev lavet – det står enhver frit for at lave børn med dem, de har lyst til at lave dem med – og desuden har vi godkendt insemination af lesbiske, vi har godkendt, at homoseksuelle kan være plejeforældre, og vi har tilbage i 1999 godkendt, at homoseksuelle også kan stedbarnsadoptere. Det vil sige, at hvis den ene part i et homoseksuelt registreret parforhold har et barn på forhånd, kan den anden part i det registrerede parforhold faktisk adoptere det pågældende barn.

Derudover er der i øvrigt en lang historisk tradition i Danmark for, at børn kan vokse op i andre familiefORMER. I 1800-tallet var det udbredt, at børnehjem placerede børnehjemsbørn hos enlige eller endda samboende frøkener, når børnene skulle have et godt og trygt hjem. Det er der lavet forskning i på danske universiteter. Så man skal passe på med at bruge det historiske argument.

Fru Pia Christmas-Møller spurgte om to ting. Det ene handlede om rollemodeller og det andet